

πλοίαρχος δὲν μὲ εἶπε» καὶ ποτὲ δὲν ἐδηλοποίησεν ὅτι αὐτὸς εἶχε πα-
ραμικρὸν πρᾶγμα.

3ον) Διότι ἀποδειχθέντος ὅτι ἡ γολέτα ἐφόρτωσε πραγματείας μὴ περιεχομένας
εἰς τὴν δήλωσιν τῶν Σπαιτῶν, ἤθελεν ἔχει πολλὰ κακῶς τώρα, σκοποῦντες νὰ τὰς
σώσουν, νὰ παρουσιάσωσι τὸν μὲν καὶ τὸν δὲ διὰ νὰ τὰς παρασταίνουν ὡς παραφόρ-
τιον (raccotiglia).

4ον) Διότι τὸ σήμερον μόνον δηλοποιούμενον παραφορτίον (raccotiglia) δη-
μευθέντος ἤδη πλοίου καὶ φορτίου εἶναι ἀπλῇ διαβεβαίωσις μὴ ἀποδεδειγμένη.

Ὁθεν ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν τοῦ Μαρίνου Ἰωάννου.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν ἐνάτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ
εἰκοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς

Ὁ Γραμματεὺς

Ἐδουάρδος Μάσσων

N. Γ. Παγκαλάκης

Γεώργιος Ἀθανασίου

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαράλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν
πρωτότυπον (βλέπ. ἀρ. 20).

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 19

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 21ης Σεπτεμβρίου 1828 ἀναφορὰν παρουσιασθεῖσαν παρὰ
τοῦ Παναγιώτου Ζαννέτου Ποτάρου, ὅστις ἀναφέρει:

1ον) Ὅτι αἱ φορτωθεῖσαι πραγματεῖαι παρὰ τοῦ Νικολάου Φλεμοτόμου εἰς
τὸ καταδικασθὲν πλοῖον τοῦ Παναγιώτου Σιδέρη, διευθύνοντο πρὸς τὸν πατέρα του
Ζαννέτου Ποτάρου καὶ εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ πατρὸς του,

2ον) Ὅτι αἱ ἄλλαι πραγματεῖαι αἱ φορτωθεῖσαι εἰς παραλαβὴν τοῦ Μιχαήλ
καὶ ἀδελφῶν Σαβάρα, εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ Σαβάρα αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου καὶ εἶν' ἐπί-
τροπος ὁ ἀναφερόμενος.

Ἐπομένως ζητεῖ νὰ ὑπεξαιρεθῶσι τῆς κρίσεως αἱ πραγματεῖαι αὗται.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ τὴν αἴτησιν ἀπαράδεκτον καὶ κατὰ δίκαιον καὶ κατὰ πρᾶ-
γμα.

Κατὰ δίκαιον:

1ον) Διότι εἰς περίστασιν παραβιάσεως ἀποκλεισμοῦ δὲν παρατηρεῖται ἡ

ποιότης τοῦ φορτίου πρὸς διάκρισιν τῶν θεμιτῶν ἀπὸ τὰς ἀθεμίτους πραγματείας. Εἰς δὲ τὸν ἀποκλεισμόν εἶναι ἀπηγορευμένη ἡ πλησίασις τοῦ πλοίου, ὅποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ τοῦ φορτίου ὕλη.

2ον) Διότι ὁ πλοίαρχος μεταχειρισθεὶς κατάχρησιν εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς τὸν κτήτορα τῶν πραγματειῶν καὶ εἶναι ἄτοπον διὰ τὴν κατάχρησιν τοῦ πλοίαρχου νὰ εἶναι ἀνεύθυνος ὁ κτήτωρ τοῦ φορτίου καὶ ἡ ἰδιοκτησία του διαφυλαγμένη. Καθότι ὁ πλοίαρχος εἶναι ἐπίτροπος τῶν κτητόρων τοῦ φορτίου καὶ ἡ πρᾶξις τοῦ πλοίαρχου ὑποχρεοῦσα τοὺς ἐπιτροπευομένους, διότι οὗτοι τὸν ἔκλεξαν, τὸν κατασταίνει ἐν ταύτῳ ὑπόχρεων πρὸς αὐτούς.

3ον) Διότι ἐκρίθη ἡ ὑπόθεσις, παρενρισκομένου τοῦ ὄντος ἐπὶ τοῦ φορτίου (*sorga-carico*) Ἰωάννου Τσούκαλη, Κορωνιοῦ, ὡς ὁ αὐτὸς ὡμολόγησεν ἑαυτὸν διὰ τῆς ὁμολογίας του τῆς 28 Αὐγούστου, ὅπου λέγει: «ἤ μ ο υ ν ἐ π ι φ ο ρ τ ι σ μ ἔ ν ο ς ἀ π ὸ τ ο ῦ ς π ρ α γ μ α τ ε υ τ ᾶ ς, ὄ ν τ ο ς ἀ γ ρ α μ μ ᾶ τ ο υ καὶ κ ο υ τ ο ῦ τ ο ῦ π λ ο ι ᾶ ρ χ ο υ».

Μόλον δὲ ὅτι ματαία πᾶσα παρατήρησις ὡς πρὸς τὸ πρᾶγμα (*in fatto*), παρατηρεῖται ὅμως περιπλέον ὅτι ἡ λεγομένη ἰδιοκτησία τοῦ Σαβάρα εἶναι ψευδής:

1ον) Διότι ἀπὸ τὰ φορτωτικά τῆς 22ας Αὐγούστου 1828 ν. ἔ. ἐξάγεται ὅτι ὁ Νικόλαος Φλεμοτόμος ἐφόρτωσε διὰ λογαριασμόν καὶ κίνδυνον ἴδιον ἑαυτοῦ.

2ον) Διότι εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Φλεμοτόμου πρὸς τὸν Σαβάραν εὑρεθεῖσαν εἰς τὸ ρηθὲν πλοῖον, ὁ Φλεμοτόμος γράφει τὰ ἐξῆς: «Σ ἡ μ ε ρ α ἐ μ β α ρ κ ᾶ ρ ι σ α εἰς τὸ μίστικον ἐλληνικὸν «Ἅ γ ι ο ς Δ ι ο ν ῡ σ ι ο ς», κ α ρ α β ο κ ῡ ρ η ς Π α ν α γ ι ὡ τ η ς Σ ι δ ῆ ρ η ς, τ ρ εῖ ς β ᾶ λ λ α ς β α μ β ᾶ κ ι Μ ᾶ λ τ α ς τ ο ῦ λ ο γ α ρ ι α σ μ ο ῦ μ ο υ».

3ον) Διότι ὁ αὐτὸς ἐπίτροπος τ' ὡμολόγησεν εἰπὼν εἰς τὴν ἐρωταπόκρισίν του τὰ ἐξῆς: «μ' ἔ δ ω κ ε ν αὐτὸ τὸ γράμμα διὰ νὰ παραλάβω τὸ πρᾶγμα, εἴτε διὰ λογαριασμόν του εἴτε διὰ λογαριασμόν τοῦ Φλεμοτόμου».

Ὅθεν ὁ Σαβάρας κακῶς παρασταίνεται ὡς ἰδιοκτήτης.

Ἡ ἰδιοκτησία τοῦ Ποτάρου ἀναιρεῖται καὶ ἀπ' ἄλλην ἐπιστολὴν τῆς 2ας Αὐγούστου, διότι ἂν καὶ ὁ Φλεμοτόμος λέγει ὅτι τὸν στέλλει τὸ πρᾶγμα κατὰ διαταγὴν του καὶ ζητεῖ νὰ τοῦ ἐνδύσῃ τὴν τιμὴν εἰς μετὰξι καὶ πρινοκόκκι, μ' ὅλον τοῦτο ἢ εἰς τὸν Ποτάρου παρὰ τοῦ Φλεμοτόμου πώλησις ἐτελείωνε μετὰ τὴν εἰς Κιτριάς παραλαβὴν τοῦ πράγματος. Ὅθεν διὰ τοῦ φορτωτικοῦ δηλοποιεῖ ὁ φορτωτὴς ὅτι ἐφόρτωσε διὰ ἴδιον αὐτοῦ λογαριασμόν καὶ κίνδυνον, ὥστε, ἐὰν προσέξῃ τις εἰς τὴν χρονολογίαν τῆς ἐπιστολῆς 2 Αὐγούστου καὶ τὴν εἰς τὸ φορτωτικὸν 22 τοῦ αὐτοῦ ν. ἔ., ἀποδεικνύεται σαφῶς ὅτι μετὰ τὴν ἐπιστολὴν ὁ Φλεμοτόμος διετήρησε τὸ πρᾶγμα διὰ ἴδιόν του λογαριασμόν καὶ κίνδυνον. Ὁ Ποτάρου ἐπομένως δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἰδιοκτήτης ὑπὸ οὐδεμίαν ἀπὸ τὰς δύο ρηθείσας ὁψεις.

Ἡ Ἐπιτροπὴ λοιπὸν ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν τοῦ Παναγιώτου Ζαννέτου Ποτάρου, ἐπιτρόπου τοῦ πατρός του καὶ τοῦ Μιχαήλ καὶ ἀδελφῶν Σαβάρα.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν ἐνάτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίον Δικαστηρίον Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς

Ἐδουάρδος Μάσσων

Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαράλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 2093 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

• Αριθ. 20

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος ἀναφορὰν τοῦ Μιχαὴλ Νέστορος τῆς 25ης Σεπτεμβρίου διευθυνθεῖσαν εἰς τὸ Δικαστήριον τὴν 28 τοῦ αὐτοῦ 1828, διὰ τῆς ὁποίας παρασταίνεται ἐσχάτως ὡς ἀξιωματικὸς Ρῶσος ὁ ἀναφερόμενος, καὶ λέγει:

1ον) Ὅτι ὁ αὐτὸς εἶναι κτήτωρ τῶν ἐργοχείρων (manifattura).

2ον) Ὅτι εἰς τὴν παρὰ τοῦ Δικαστηρίου γενομένην διαδικασίαν κατὰ τοῦ φορτίου δὲν ἐκαλέσθη, οὐδὲ ἠκούσθη ὁ κτήτωρ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ:

1ον) Ὅτι διὰ τοῦ ἐπισήμου ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ δήλωσις δὲν ἀποδεικνύεται κτήτωρ αὐτὸς ὁ Μιχαὴλ Νέστορας.

2ον) Ὅτι ὁ Νικόλαος Γιάννιζας, ἐγνωσμένος κτήτωρ, ἐκαλέσθη καὶ ἠκούσθη κατὰ τὸ πρέπον.

3ον) Ὅτι ὁ πλοίαρχος Ἰωάννης Μ. Νέστορος ἐδηλοποίησε μὲ ἐπιβεβαίωσιν τῶν ναυτῶν τῆς γολέτας «Π ε ρ σ ε φ ό ν η ς» ὅτι εἶναι ἰδική του ἰδιοκτησία τὰ εἰς τὴν «Π ε ρ σ ε φ ό ν η ν» ἐργόχειρα.

4ον) Ὅτι τὴν σήμερον παρουσιάζεται ὁ πατήρ του Μιχαὴλ Νέστορας, διῤσχυριζόμενος ὅτι εἶναι ἰδική του ἡ αὐτὴ ἰδιοκτησία.

5ον) Ὅτι δὲν ἠδύνατο ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ γνωρίζῃ ὡς προφήτης τὸν ρηθέντα Μιχαὴλ Νέστορα διὰ κτήτορα κ' ἐπομένως νὰ τὸν καλέσῃ καὶ νὰ τὸν ἀκούσῃ.

6ον) Ὅτι ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ προκύπτουσα ἀντίφασις ἐκ τῆς δηλώσεως

